

Briselē, 5.6.2019.
COM(2019) 519 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

**par Nīderlandes 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes
atzinumu par Nīderlandes 2019. gada stabilitātes programmu**

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Nīderlandes 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Nīderlandes 2019. gada stabilitātes programmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību², un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Komisija 2018. gada 21. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2019. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Komisija 2018. gada 21. novembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Nīderlande bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu "Padomes ieteikums par eurozonas ekonomikas politiku", kuru Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku (turpmāk "eurozonai adresētais ieteikums") Padome pieņēma 2019. gada 9. aprīlī.

¹ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

- (2) Ņemot vērā to, ka Nīderlande ir dalībvalsts, kuras valūta ir euro, un ka ekonomiskajā un monetārajā savienībā tautsaimniecības ir savstarpēji cieši saistītas, Nīderlandei būtu jānodrošina, ka tiek pilnībā un laikus īstenots eurozonai adresētais ieteikums, kurš atspoguļojas turpmāk sniegtajā 1. un 3. ieteikumā. Konkrētāk, investīciju pasākumi un darba samaksas pieaugumu atbalstošie pasākumi palīdzēs īstenot pirmo eurozonai adresēto ieteikumu par eurozonas līdzsvarošanu, nodokļu pasākumi palīdzēs īstenot otro eurozonai adresēto ieteikumu par agresīvas nodokļu plānošanas apkarošānu un mājsaimniecību aizņemšanās stimulu samazināšana palīdzēs īstenot ceturto eurozonai adresēto ieteikumu par nepieciešamību mazināt nodokļu ievirzi par labu aizņēmumiem.
- (3) 2019. gada ziņojums par Nīderlandi³ tika publicēts 2019. gada 27. februārī. Tajā bija izvērtēts, kā Nīderlande īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2018. gada 13. jūlijā, turpmākie pasākumi, kas veikti pēc iepriekšējos gados pieņemtajiem ieteikumiem, un Nīderlandes progress virzībā uz stratēģijas “Eiropa 2020” valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2019. gada 27. februārī⁴. No Komisijas veiktās analīzes secināms, ka Nīderlandē pastāv makroekonomikas nelīdzsvarotība. Konkrētāk, nelīdzsvarotību, kurai ir pārrobežu ietekme, rada lielais privātā sektora parāds un liels tekošā konta pārpalikums. Pateicoties ekonomikas izaugsmei, privātā parāda attiecība pret IKP turpināja samazināties gan uzņēmumiem, gan mājsaimniecībām, taču tā joprojām ir liela. Tomēr mājsaimniecību nominālais parāds lēnām palielinās mājokļu cenu pieauguma rezultātā.
- (4) Nīderlande savu 2019. gada valsts reformu programmu un 2019. gada stabilitātes programmu iesniedza 2019. gada 29. aprīlī. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.
- (5) Attiecīgie šai valstij adresētie ieteikumi ir ņemti vērā, plānojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus (“ESI fondi”) 2014.–2020. gada plānošanas periodam. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013⁵ 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas ir vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Sīkāku informāciju par minētā noteikuma izmantošanu Komisija ir sniegusi Norādēs par to, kā piemērojami pasākumi, kuri saista ESI fondu efektivitāti ar pareizu ekonomikas pārvaldību⁶.
- (6) Uz Nīderlandi pašlaik attiecas Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvā daļa. Valdība savā 2019. gada stabilitātes programmā plāno samazināt vispārējās valdības budžeta pārpalikumu, proti, no 1,5 % no IKP 2018. gadā līdz 0,0 % no IKP 2022. gadā. Vadoties pēc pārrēķinātās strukturālās bilances⁷, vidēja termiņa budžeta mērķis, kas ir strukturālais deficīts 0,5 % apmērā no IKP, visā programmas periodā joprojām tiktu

³ SWD(2019) 1018 final.

⁴ COM(2019) 150 final.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

⁶ COM(2014) 494 final.

⁷ Cikliski koriģētā bilance, no kuras atskaitīti vienreizējie un pagaidu pasākumi un kuru Komisija pārrēķinājusi, izmantojot vispārpieņemto metodiku.

pārsniegts. Saskaņā ar 2019. gada stabilitātes programmu ir prognozēts, ka valsts parāda attiecība pret IKP samazināsies no 52,4 % 2018. gadā līdz 44,6 % 2022. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams. Balstoties uz Komisijas 2019. gada pavasara prognozi, paredzams, ka strukturālās bilances pārpalikums samazināsies no 0,8 % no IKP 2018. gadā līdz 0,7 % no IKP 2019. gadā un 0,2 % no IKP 2020. gadā, kas ir virs vidēja termiņa budžeta mērķa. Prognozēts, ka vispārējās valdības parāds turpinās stabili samazināties. Kopumā Padome uzskata, ka saskaņā ar prognozēm Nīderlande 2019. un 2020. gadā atbildīs Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem. Tomēr vienlaikus būtu svarīgi, nepārkāpjot vidēja termiņa budžeta mērķi, izmantot fiskālo un strukturālo politiku, lai atbalstītu investīciju palielināšanos.

- (7) Attiecībā uz fiskālo stabilitāti jāatzīmē, ka prognozētais publisko izdevumu pieaugums ilgtermiņa aprūpes jomā varētu radīt vidējus riskus ilgtermiņa stabilitātei. Valdība 2015. gadā lielu daļu ilgtermiņa aprūpes sistēmas nodeva pašvaldību ziņā, lai uzlabotu sistēmas efektivitāti un samazinātu publiskos izdevumus. Ir jāuzrauga šīs reformas ietekme uz fiskālo stabilitāti.
- (8) 2018. gada novembrī Noguldījumu garantiju fonda (kas ir neatkarīga juridiskā persona) līdzekļi no nošķirta konta Nīderlandes centrālajā bankā tika pārvietoti uz valsts kases kontu. Nīderlandes Noguldījumu garantiju fonds tika papildināts pakāpeniski, un līdz šim tajā bija uzkrāts aptuveni 1 miljards EUR, bet līdz 2024. gadam bankām tajā jāiemaksā vēl 4 miljardi EUR, kurus saskaņā ar Noguldījumu garantiju sistēmu direktīvu būtu bijis jāinvestē diversificētā zema riska aktīvu portfelī. Fonda konta pārvietošana samazina bruto parāda līmeni, bet nekādi neietekmē valsts budžeta deficītu. Pēc šīs pārvietošanas valsts kase varēs fonda līdzekļus izmantot valdības izdevumu finansēšanai, taču tai šie līdzekļi būs jādara pieejami tad, ja rastos vajadzība veikt izmaksas noguldītājiem vai finansēt intervences saskaņā ar tās juridiskajām pilnvarām, un tas varētu ietekmēt finansiālo stabilitāti.
- (9) Nīderlandes mājsaimniecībām ir raksturīgi lieli nelikvīdie mājokļu un pensiju aktīvi un vienlaikus – lieli mājsaimniecību parādi. Lielie parādi padara mājsaimniecības neaizsargātas pret finanšu un ekonomikas satricinājumiem. Šie lieli mājsaimniecību parādi ir skaidrojami ar dāsnajiem nodokļu atvieglojumiem par hipotekārā kredīta procentu maksājumiem, kā arī ar to, ka īres tirgū nav pienācīgi funkcionējoša vidējā segmenta un ir augsti obligātie pensiju uzkrājumi. Mājsaimniecību lielo parādsaistību novēršanā grūtības sagādā mājokļu tirgus, kurā mājokļu finansēšanas un sektorālo ietaupījumu modeļus ietekmē gadu desmitu gaitā akumulējusies neelastība un kropļojoši stimuli. Kopš 2012. gada ir veikta virkne pasākumu, kas daļēji risina šo problēmu. Iepriekš izziņotā nodokļu atskaitījumu samazinājumu paātrināšana attiecībā uz hipotekāro kredītu procentiem tagad ir nostiprināta ar likumu un sāksies 2020. gadā. Neraugoties uz to, nodokļu atvieglojumi par hipotekārajiem maksājumiem joprojām ir dāsnī un turpina mājsaimniecībām radīt būtiskus stimulus aizņemties. Tikmēr privātais īres tirgus, būdams vienīgais nesubsidētais segments, aizvien ir mazattīstīts, proti, tā īpatsvars ir 13 % no visiem mājokļiem. Tā kā īres tirgū nav pienācīgi funkcionējoša vidējā segmenta, mājsaimniecībām ir lielāks stimuls pirkt nekā īrēt, kas noved pie lielām parāda attiecībām pret ienākumiem un pie finansiālās neaizsargātības.
- (10) Pensiju sistēmas darbības rādītāji pensiju adekvātuma un fiskālās stabilitātes ziņā ir labi, taču tai piemīt trūkumi tādās jomās kā starppaaudžu taisnīgums, pensiju tiesību pārredzamība un elastība. Turklāt arodpensiju iemaksas ir augstas un svārstās atkarībā no pensiju fondu snieguma. Tādējādi tās var procikliski ietekmēt mājsaimniecību

izdevumus. Pensiju sistēmas reforma varētu dzīves cikla griezumā pazemināt obligātās pensiju iemaksas un padarīt patēriņu stabilāku (tā dēvētais “patēriņa izlīdzināšanas” efekts). Valdība plāno būtiski reformēt pensiju otro līmeni, lai uzlabotu tvērumu un izveidotu pārredzamāku, elastīgāku un aktuāri taisnīgāku sistēmu. Ja mājokļu tirgus iestādes un pensiju sistēmu reformētu vienlaikus, tādējādi varētu samazināt mājsaimniecību parādus un mājsaimniecību sektora neaizsargātību pret finanšu un ekonomikas satricinājumiem, līdz ar to pozitīvi ietekmējot makroekonomisko noturību un ekonomikas izaugsmi.

- (11) Neraugoties uz zemo bezdarba līmeni, lielo vakanču skaitu un darba ņēmēju augošo deficītu, nominālās algas pieaugums līdz šim ir bijis mērens (2017. gadā 1,1 % un 2018. gadā 2,4 %). Koplīgumu algas 2018. gadā pieauga par vidēji 2,1 %, savukārt publiskajā sektorā tās pieauga straujāk – 2018. gada otrajā pusē par 3 %. Turklāt tika noslēgtas vienošanās par darba samaksu, kuras paredz visu centrālās valdības ierēdņu algas 2 gadu laikā nominālā izteiksmē palielināt par 7 %. Ir piešķirts papildu finansējums, lai palielinātu pamatskolas skolotāju algas. Turklāt valdība pieņēma vairākus fiskālos noteikumus, kas samazina darbaspēka nodokļu slogu un ir vērsti uz to, lai palielinātu nodarbināto personu neto izmantojamo ienākumu. Izmantojamā mājsaimniecību ienākuma turpmāka veicināšana, nostiprinot algu pieauguma sekmēšanai vajadzīgos apstākļus un veicot pensiju sistēmas otrā līmeņa reformas, kas palielina tās pārredzamību, starppaaudžu taisnīgumu un noturību pret satricinājumiem, sekmētu iekšzemes pieprasījumu un veicinātu līdzsvarošanu eurozonā.
- (12) Lai atbilstoši 2019. gadā eurozonai adresētajam ieteikumam nodokļu sistēmas padarītu efektīvākas un taisnīgākas, ir būtiski apkarot agresīvu nodokļu plānošanu. Nodokļu maksātāju agresīvo nodokļu plānošanas stratēģiju blakusietekme uz citām dalībvalstīm nozīmē, ka papildus ES tiesiskajam regulējumam ir nepieciešama koordinēta politiskā rīcība valsts līmenī. Nīderlande ir veikusi pasākumus, kas vērsti pret agresīvu nodokļu plānošanu, taču caur Nīderlandi veikto dividenžu, autoratlīdzību un procentu maksājumu augstais līmenis liecina, ka uzņēmumi, kas agresīvi plāno nodokļus, izmanto šīs valsts nodokļu noteikumus. Liels ārvalstu tiešo ieguldījumu īpatsvars ir tā dēvētajās “īpašam nolūkam dibinātajās sabiedrībās”. Tas, ka no izejošajiem autoratlīdzību un procentu maksājumiem (t. i., tiem, ko ES rezidenti maksā trešo valstu rezidentiem) netiek ieturēti nodokļi, var radīt situāciju, ka šie maksājumi vispār netiek aplikti ar nodokli, ja nodoklis tiem nav piemērojams arī saņēmēja jurisdikcijā. Paziņojums par nodokļu sistēmas reformu programmu attiecībā uz ieturējuma nodokļiem par autoratlīdzībām un dividenžu maksājumiem gadījumā, ja notiek ļaunprātīga izmantošana vai maksājumi uz zemu nodokļu jurisdikcijām, ir pozitīvs solis virzībā uz agresīvas nodokļu plānošanas mazināšanu, un šīs programmas īstenošana būtu cieši jāuzrauga.
- (13) Pēdējos gados nodarbinātība ir pieaugusi, galvenokārt pateicoties pagaidu nodarbinātībai un pašnodarbinātībai, lai gan darbvietu skaits darba ņēmējiem ar beztermiņa līgumiem pēdējā laikā ir audzis straujāk nekā pagaidu darbvietu skaits. Tomēr elastīgās nodarbinātības īpatsvars darba tirgū joprojām ir ievērojams. Tas, ka ir liels pagaidu līgumu īpatsvars un strauji pieaug to pašnodarbināto personu skaits, kurām nav darbinieku, ir skaidrojams ar lielām atšķirībām starp piemērojamajiem darba tiesību noteikumiem, darba aizsardzību un atšķirībām nodokļu un sociālā nodrošinājuma likumos. Valdība ir pieņēmusi noteikumu kopumu (līdzsvarota darba tirgus likuma projekts – *Wet Arbeidsmarkt in Balans*), lai atvieglotu pastāvīgo darbinieku pieņemšanu darbā un elastīgos līgumus padarītu mazāk elastīgus. Kad parlaments tos būs pieņēmis, šo noteikumu (kuriem būtu jāstājas spēkā 2020. gadā)

īstenošana būtu cieši jāuzrauga. Turklāt ir pieteikti noteikumi, kas mīkstinātu darba devēju pienākumu slimības gadījumā divus gadus turpināt maksāt algu. Tomēr nekādi citi konkrēti noteikumi līdz šim nav pieņemti. Tādējādi daži no šiem institucionālajiem faktoriem joprojām rada finansiālus stimulus darba ņēmējiem sākt strādāt pašnodarbinātā statusā vai dot priekšroku darbam pašnodarbinātā statusā bez darbiniekiem. Pašnodarbinātie biežāk ir nepietiekami apdrošināti pret invaliditāti, bezdarbu un novecošanu, un tas varētu ietekmēt sociālā nodrošinājuma sistēmas ilgtermiņa stabilitāti. Turklāt fiktīvās pašnodarbinātības apkarošanas pasākumu ieviešana ir atlikta uz 2020. gadu.

- (14) Kaut arī darba tirgus rādītāji kopumā ir labi, būtisks uzdevums joprojām ir sekmēt nodarbinātības iespēju vienlīdzību un aktīvo iekļaušanu, jo īpaši attiecībā uz migrantu izcelsmes personām, darba tirgū marginalizētajām personām un ekonomiski neaktīvajām personām. Turklāt joprojām ir neizmantots darbaspēka potenciāls; šeit īpaši jāatzīmē lielais nepilnu slodzi strādājošo sieviešu skaits.
- (15) Nīderlandes ekonomikas inovācijas spējai un ražīguma pieaugumam ir ārkārtīgi svarīgas tehniskās un digitālās prasmes un kvalificēti speciālisti. Tas norāda uz to, ka vairāk jāiegulda apmācībā, tostarp digitālo prasmju jomā, un jāsekmē elastīgas kvalifikācijas celšanas un pārkvalifikācijas iespējas. Arī lai uzlabotu sabiedrības inovācijas spējas, ir vajadzīgas investīcijas, kas atbalsta izglītību zinātnes, tehnoloģiju, inženierzinātņu un matemātikas jomā. Turklāt lielākas investīcijas prasmēs, izglītībā un apmācībā ir svarīgas piekļuves darba tirgum un nodarbinātības uzlabošanā darba tirgū marginalizētajām personām un vienlaikus arī iespēju vienlīdzības un aktīvās iekļaušanas sekmēšanā.
- (16) Nīderlandes investīcijas zinātniskajā izpētē un izstrādē ir pieaugušas līdz vairāk nekā 2 %, taču tās joprojām ir krietni zem 2,5 % apmērā noteiktā valsts mērķrādītāja un labākos rezultātus sasniegušo valstu līmeņa. Ražīguma ziņā Nīderlande daudzās nozarēs ir viena no valstīm ar labākajiem rādītājiem. Tāpēc ražīguma turpmākais pieaugums ir lielā mērā atkarīgs no inovācijas. To veicinātu papildu investīcijas pētniecībā, izstrādē un inovācijā, jo īpaši privātajā sektorā.
- (17) Enerģētikas pārkārtošana un siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana prasa ievērojamas investīcijas, kas nodrošinātu ilgtspējīgāku un resursu ziņā efektīvāku ekonomikas attīstību. Nīderlande, visticamāk, pārsniegs 2020. gada mērķus siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas jomā, taču 2030. gada mērķu sasniegšanai būs vajadzīgi papildu pasākumi. Arī 2020. gada mērķus primārās energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu enerģijas jomā neizdosies sasniegt bez papildu pasākumiem. Domājams, ka Nīderlandes enerģētikas nolīgumā noteiktais 2023. gada mērķis atjaunojamo energoresursu enerģijas jomā tiks sasniegts, pateicoties investīcijām atkrastes vējparkos. Nīderlandes valdība plāno līdz 2019. gada beigām pieņemt nacionālo enerģētikas un klimata plānu, kurā būs sniegts pārskats par investīcijām, kas līdz 2030. gadam nepieciešamas dažādajās enerģētikas savienības dimensijās, pie kurām pieder atjaunojamo energoresursu enerģija, energoefektivitāte, energoapgādes drošība un klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām.
- (18) Nīderlande ir blīvi apdzīvota valsts ar labu infrastruktūru un nozīmīga dalībiece ES loģistikas jomā, jo tajā ir ES lielākā osta Roterdama un viena no lielākajām lidostām Shiphola, tomēr šajā valstī problēmas aizvien sagādā satiksmes pārslogde. Šī problēma tiek risināta ar papildu infrastruktūras izbūvi, taču joprojām rada lielas sociālās izmaksas un liek zaudēt daudz stundu sastrēgumos.

- (19) Dažas no ieteikumos norādītajām nepieciešamajām darbībām varētu veikt, izmantojot ES fondu programmas 2021.–2027. gadam. Īpaši tas attiecas uz jomām, kas skatītas valstij adresētā ziņojuma⁸ D pielikumā. Tādējādi Nīderlande varētu pēc iespējas efektīvi izmantot minētos fondus norādītajās jomās.
- (20) Komisija 2019. gada Eiropas pusgada ietvaros ir veikusi Nīderlandes ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2019. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2019. gada stabilitātes programmu un 2019. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti Nīderlandei iepriekšējos gados adresētie ieteikumi. Tā ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtermiņā fiskālās un sociālekonomiskās politikas nodrošināšanā Nīderlandē, bet arī to, kādā mērā tās atbilst Savienības noteikumiem un norādēm. Tas darīts nolūkā nostiprināt Savienības vispārējo ekonomikas pārvaldību, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.
- (21) Ņemot vērā šo novērtējumu, Padome ir izskatījusi 2019. gada stabilitātes programmu, un saskaņā ar tās atzinumu⁹ ir sagaidāms, ka Nīderlande atbildīs Stabilitātes un izaugsmes paktam.
- (22) Padome ir izskatījusi 2019. gada valsts reformu programmu un 2019. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo novērtējumu. Padomes ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti 1. un 3. ieteikumā. Minētie ieteikumi arī palīdzēs īstenot eurozonai adresēto ieteikumu, jo īpaši tajā sniegto 1. un 4. ieteikumu. 3. ieteikumā minētā fiskālā politika cita starpā palīdzēs novērst nelīdzsvarotību, kas saistīta ar tekošā konta pārpalikumu,

AR ŠO IESAKA Nīderlandei 2019. un 2020. gadā rīkoties šādi.

1. Samazināt mājsaimniecību stimulus aizņemties un izkropļojumus mājokļu tirgū, tostarp atbalstot privātā īres sektora attīstību. Nodrošināt, ka pensiju sistēmas otrajā līmenī tiek palielināta pārredzamība, starppaaudžu taisnīgums un noturība pret satricinājumiem. Īstenot politiku, kas palielinātu mājsaimniecību izmantojamus ienākumus, tostarp nostiprināt algu pieauguma sekmēšanai vajadzīgos apstākļus, līdztekus ievērojot sociālo partneru lomu. Nodokļu sistēmas iezīmes, kas var veicināt agresīvu nodokļu plānošanu, kurā jo īpaši izmanto izejošos maksājumus, nepieciešams novērst, konkrēti, īstenojot paziņotos pasākumus.
2. Mazināt stimulus reģistrēties kā pašnodarbinātajam bez darbiniekiem, līdztekus sekmējot pašnodarbināto pienācīgu sociālo aizsardzību, un apkarot fiktīvo pašnodarbinātību. Pastiprināt investīcijas vispusīgā mūžizglītībā un prasmju pilnveidē, īpaši par labu darba tirgū marģinalizētajām personām un ekonomiski neaktīvajām personām.

⁸ SWD(2019) 1018 final.

⁹ Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

3. Nepārkāpjot vidēja termiņa budžeta mērķi, izmantot fiskālo un strukturālo politiku, lai atbalstītu investīciju palielināšanos. Ar investīcijām saistīto ekonomikas politiku vērst uz zinātnisko izpēti un izstrādi, īpaši to, ko veic privātais sektors, tādās jomās kā atjaunojamo energoresursu enerģija, energoefektivitāte, siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas stratēģijas un transporta vājo vietu novēršana.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*